

kunne man virkelig boltre sig, fordi det samarbejde manglede. Men selskabstømmersagerne og andre sager har lært os, at det er ad samarbejdets vej, gentagelserne skal forhindres, og ikke ved, at hr. Aaen farer rundt og undersøger det her.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg er helt enig i, at et af de afgørende problemer var, at de forskellige myndigheder ikke talte sammen, og derfor vil jeg gerne spørge hr. Jensby: Hvorfor mon myndighederne undlod at reagere positivt på henvendelsen fra statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet, Michael Clan, der den 24. januar 1990 fremsendte et notat, hvoraf det fremgik, at han var opmærksom på samfundsskadelig samhandel, hvor man solgte selskaber med henblik på at tømme dem og så lade dem ligge tilbage med stor gæld, og hvor han anbefalede, at man lavede et samarbejde mellem politi, Told og Skat, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen og skifteretterne? Det samarbejde blev ikke til noget før fire år efter, da dagspressen havde skrevet om det, der foregik. Så fandt man ud af, at det måtte man nok hellere gøre. Jeg vil spørge hr. Jensby, hvorfor myndighederne ikke gjorde det i 1990.

(Kort bemærkning).

Svend Aage Jensby (V):

Det bliver den sidste til hr. Aaen, for beslutningsforslaget berettiger ikke til yderligere betragtninger.

Det skal jeg såmænd sige hr. Aaen: Det hang sammen med den kultur, der herskede på det tidspunkt. Der var ikke et naturligt samarbejde mellem myndighederne imellem. Det har der heller ikke været f.eks. mellem socialvæsenet, skoler og politi i forbindelse med kriminalpræventivt arbejde. Det har udviklet sig, og det har udviklet sig i en gunstig retning, som vi har det i dag.

Nøjagtig det er grunden til, at samarbejdet ikke alle steder fungerede, som det skulle. Og så kan hr. Aaen i øvrigt tygge lidt på, hvad der også står på side 11 i notatet, nemlig, at Told- og Skattestyrelsen til samme statsadvokat i 1992 anmeldte en masse grove transaktioner og måtte konstatere, at statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet ikke gjorde noget.

Så det gamle notat fra 1990, som mange andre i politiet kender, har ikke noget som helst tobak med det her forslag at gøre.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg er enig i, at dér er et af de spørgsmål, som vi burde kigge på i en undersøgelse. Hvorfor kom Told og Skat ikke igennem med, at der blev anlagt sag på det tidspunkt, som der rigtigt blev gjort opmærksom på her af hr. Jensby?

Men må jeg så i øvrigt sige, at det notat jo kommer i en periode, hvor man er i fuld gang med at rydde op efter alt det, der skete inden for realkredit. Det kommer i en periode, hvor man ved, der foregår utrolig meget økonomisk kriminalitet. Der er stor fokus på det.

Og så kommer han, der er chef for den afdeling, og sender dette notat. Vi ved kun, at han har sendt det til to – jeg går ud fra, det ikke er til hans sekretær og en anden tilfældig. Vi går ud fra, det er ret højt oppe i systemet. Vi ville have spurgt justitsministeren, om vi kan få oplyst, hvem der har fået notatet, men nu kan jeg forstå på hr. Jensby, at det er velkendt i politikredse, det notat dengang fra Michael Clan.

Derfor vil jeg gerne spørge hr. Jensby, om det er sådan, at jeg kan få udleveret et eksemplar af det. Når det åbenbart er så velkendt i politikredse, bør et medlem af Folketinget vel også kunne se det. Jeg vil sige, at det er stadig væk et mysterium, hvorfor myndighederne ikke rettede sig efter den advarsel, der kom fra statsadvokaten for særlig økonomisk kriminalitet.

Gitte Seeberg (KF):

Der skal ikke herske nogen tvivl om, at Det Konservative Folkeparti tager afstand fra den systematiske tømning af overskudsselskaber, der har fundet sted.

De skattemæssige regler for udnyttelse af skattemæssige underskud til modregning i skattemæssige overskud er løbende blevet skærpet og senest i sidste folketingssamling. Der er i øvrigt blevet gjort, mener jeg, meget på det her område. I 1994 blev den såkaldte selskabstømmerlov, som hr. Jensby også var inde på, vedtaget.

Man kan selvfølgelig stille sig selv det spørgsmål, som jeg ved hr. Frank Aaen synes er interessant, nemlig: Hvor længe har selskabstømning fundet sted og hvorfor? Det har formentlig fundet sted siden engang i 1980'erne, en lang årrække kan man så sige, men jeg synes faktisk i dag, at det er knap så interessant. Det, som efter min opfattelse er interessant, er nemlig, hvem der kan forfølges, og hvilke sager der ikke er forældede.